

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι ζωή

Περισσότερα σελ.2

Δικαιώματα έχουν μόνο οι πρόσφυγες;

Περισσότερα σελ.3

Η Ελλάδα και οι «άλλοι»

Περισσότερα σελ.3

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Περισσότερα σελ.9

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗΣ

Περισσότερα σελ.10

Άτομα με ιδιαίτερες ικανότητες

Περισσότερα σελ.12

Συνέντευξη με έναν ΣΤΑΡ

Περισσότερα σελ.13

Τι είναι όμως η δημοκρατία;

Περισσότερα σελ.14

Σταυρόλεξο, Comic κλ.π.

Περισσότερα σελ.14 - 20

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Αισθήματα και Υποδοχή

Ταξιδεύοντας με τον Πικάσο σε μια εξαθλιωμένη κοινωνία

Ο Πάμπλο Πικάσο (Pablo Picasso) είναι ένας από τους σπουδαιότερους ζωγράφους στην ιστορία της ζωγραφικής. Γεννήθηκε το 1881 στην Ισπανία και από το 1900 έως το θάνατό του το 1973 έζησε στη Γαλλία.

Ο Πικάσο ήταν ένας ανατρεπτικός ζωγράφος και για να μπορούμε να περιγράψουμε τη ζωγραφική του τη χωρίζουμε σε περιόδους την

μπλε και τη ροζ. Ο πίνακας που μας ταξίδεψε «Η Τραγωδία» (The Tragedy), 1903 ανήκει στη Μπλε ή Γαλάζια περίοδο. Το όνομά της το πήρε από το μπλε χρώμα που κυριαρχεί και κυρίως ζωγραφίζει φτωχούς και περιθωριοποιημένους ανθρώπους της εποχής του.

Θέλει να καταγγείλει την εξαθλίωση και την εγκατάλειψη της κοινωνίας γι' αυτό οι μορφές του είναι λεπτές και όρθιες, κινούμενες σε ένα κλειστό και ψυχρό τοπίο με σκληρές γραμμές. Βλέποντας τον πίνακα σκεφτόμαστε, αναρωτιόμαστε και δημιουργούμε την δική μας ιστορία από το ταξίδι που μας πήγε ο Πικάσο.

συνέχεια σελ.4

ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

Είναι μία κακή συνήθεια των ανθρώπων να βλέπουν καχύποπτα κάποιον άνθρωπο διαφορετικό από αυτούς. Για παράδειγμα, όταν κάποιος βλέπει έναν άνθρωπο που έχει διαφορετικό χρώμα από αυτόν, νιώθει απειλή πως θα του κάνει κακό ή όταν οι άνθρωποι βλέπουν μία κοπέλα με φτωχικά ρούχα νιώθουν αμήχανα. Γενικά η ξενοφοβία είναι ένα συναίσθημα που δυσκολεύεται να δεχτεί διαφορετικούς ανθρώπους από σένα. Εξαιτίας αυτού οι άνθρωποι αποφεύγουν αυτούς τους αν-

θρώπους και δεν τους κάνουν παρέα. Αυτό δυστυχώς συμβαίνει και στο σχολείο, με τα παιδιά που είναι διαφορετικά από αυτά με αποτέλεσμα να μένουν μόνα τους τα παιδιά που είναι από άλλη χώρα. Σε αυτό φταίνει οι γονείς που έχουν και εκείνοι ξενοφοβία και το μεταφέρουν στα παιδιά τους. Όταν τα παιδιά θα μεγαλώσουν, θα φέρουν αυτή την φοβία και στα δικά τους παιδιά και με αυτό το τρόπο θα απομακρύνονται από αυτά τα παιδιά.

συνέχεια σελ. 8

Στο πλαίσιο των μαθημάτων της **Ζώνης Δημιουργικών Δραστηριοτήτων και των Καλλιτεχνικών καθώς και των Νέων Ελληνικών**, αποφασίσαμε να συντάξουμε μια δική μας εφημερίδα για το σχολείο μας για να μοιραστούμε με τους συμμαθητές μας και τους καθηγητές μας σκέψεις και προβληματισμούς, ελπίδες και όνειρα. Μελετήσαμε λογοτεχνικά κείμενα και συγκινηθήκαμε από αυτά, εμπνευστήκαμε από πίνακες ζωγραφικής του Πικάσο και θελήσαμε να αφήσουμε τη φαντασία μας να δημιουργήσει τις δικές μας ιστορίες και τα δικά μας έργα. Προβληματιστήκαμε πολύ, επίσης, από τα γεγονότα της επικαιρότητας και αποφασίσαμε να καταγράψουμε και να εκφράσουμε τις δικές μας απόψεις, να καταθέσουμε τις ανησυχίες μας αλλά και τις προσδοκίες μας σχετικά με τα διαχρονικά και δυστυχώς πάντα επίκαιρα ζητήματα της προσφυγιάς και μετανάστευσης αλλά και άλλων θεμάτων που σχετίζονται με αυτά, όπως του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του πολέμου και της ειρήνης. Δυστυχώς, δεν προλάβσαμε να ολοκληρώσουμε τη δουλειά μας λόγω της πανδημίας του κορονοϊού, αλλά ελπίζουμε ότι θα συνεχίσουμε την επόμενη σχολική χρονιά.

Ευχαριστούμε τις καθηγήτριές μας, την κα Καλογεράκη Αικατερίνη, την κα Βελάγκου Ευγενία και την κα Γεωργούλη Καλλιόπη που μας βοήθησαν και μας καθοδήγησαν.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες

Δ2' Γυμνασίου

Γκιάκου Μαργαρίτα
Μαλαματίνης Γεώργιος
Στεργίου Μάριος
Τσιμπιρλής Σταμάτιος
Χλαμπάνης Μάριος
Χύκα Κωνσταντίνος

Β' Λυκείου

Γαβαλάς Μιχάλης
Δακουτρός Χρήστος
Δημοπούλου Καλιόπη
Καρβούνη Μάντω
Καρογιάννης Δημήτρης
Κατσίλης Μιχάλης
Κατσίμιχα Χριστιάννα
Κουμελά Μαριάννα
Μπαλτζόγλου Παναγιώτης
Μπόμπολας Γιάννης
Νογκέρα Αντώνης
Παϊταντζή Γεωργία
Σαντουρτζιάν Καραμπέτ (Τάκης)
Σινάνη Γιάννα
Σπυριδάκης Αναστάσιος

Τα Ανθρώπινα Δικαιώματα είναι Ζωή

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αναφέρονται κυρίως στη σωματική ακεραιότητα του ατόμου και σ' εκείνα τα δικαιώματα που έχει από τη γέννησή του (ελευθερία, σωματική ακεραιότητα, ενάντια στα βασανιστήρια, και φυσικά την ίδια την ζωή του).

Πρέπει να μάθουν οι νεότερες γενιές να σέβονται τους συνανθρώπους τους. Το κράτος οφείλει να προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κάποια από αυτά είναι ή φαρμακευτική περίθαλψη ή εργασία, σωστή εκπαίδευση, όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο και έχουν δικαίωμα να προστατεύονται εξίσου από τον νόμο, χωρίς καμία απολύτως διάκριση.

- ◇ Ελευθερία
- ◇ Τιμή και αξιοπρέπεια
- ◇ Καμία απολύτως διάκριση ειδικότερα ως προς τη φυλή, το χρώμα το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές πεποιθήσεις, οποιεσδήποτε άλλες πεποιθήσεις, την καταγωγή την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση.
- ◇ Απαγόρευση δουλείας
- ◇ Απαγόρευση βασανιστηρίων
- ◇ Ισονομία
- ◇ Προστασία από αυθαίρετη σύλληψη, κράτηση ή εξορία, δικαίωμα για δίκαιη δίκη
- ◇ Δικαίωμα για αθωότητα (κάθε κατηγορούμενος είναι αθώος μέχρι να αποδειχθεί την ενοχή του)
- ◇ Ποινή δίκαιη
- ◇ Δικαίωμα της ιδιωτικότητας και το απαραβίαστο του οικογενειακού ασύλου
- ◇ Δικαίωμα της ιθαγένειας
- ◇ Δικαίωμα του ασύλου
- ◇ Δικαίωμα του γάμου (Ελεύθερη και συναινετική σχέση)
- ◇ ΙΣΑ Δικαιώματα των δύο συζύγων στο πλαίσιο της έγγαμης σχέσης τους
- ◇ Προστασία του θεσμού της οικογένειας από το κράτος
- ◇ Ελευθερία ιδιοκτησίας
- ◇ Ελευθερία σκέψης έκφρασης
- ◇ Ανεξιθρησκεία
- ◇ Ισότητα Ανθρώπινων δικαιωμάτων
- ◇ Αναφέρεται στην ιδέα της ίσης μεταχείρισης των ατόμων.

Η ισότητα ως προς τους νόμους είναι η αρχή ότι κάθε άτομο υπόκειται στους ίδιους νόμους και κανένα άτομο η ομάδα δεν έχει ιδιαίτερα νομικά προνόμια. Καμία κοινωνική τάξη, για παράδειγμα, δεν δικαιούται να εφαρμόζει ξεχωριστές νομικές πρακτικές.

Τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν ηθικές αρχές που θέτουν συγκεκριμένα πρότυπα ανθρώπινης συμπεριφοράς και συνήθως προστατεύονται ως νόμιμα δικαιώματα κατά το εθνικό και διεθνές δίκαιο. Θεωρούνται ως κοινώς επαναλαμβανόμενα αναπαλλοτρίωτα θεμελιώδη δικαιώματα που κάθε άτομο δικαιούται από την στιγμή της γέννησής του.

Αυτά περιλαμβάνουν τα προαναφερόμενα τα οποία χωρίζονται σε αστικά και πολιτικά δικαιώματα.

Δημοπούλου Καλιόπη, Κατσίλης Μιχάλης, Σινάνη Γιάννα

Ανθρώπινα δικαιώματα έχουν μόνο οι πρόσφυγες;

Με αφορμή τα πρόσφατα γεγονότα, με αστυνομικούς εναντίον κατοίκων του ανατολικού Αιγαίου και τις αναταράξεις που υπάρχουν επειδή δεν αντέχουν άλλους πρόσφυγες, συζητήσαμε και ετοιμάσαμε το δικό μας άρθρο για να πούμε τη γνώμη μας.

Όλα αυτά τα γεγονότα που γίνονται δεν είναι ωραία. Μπορεί οι πρόσφυγες να είναι και αυτοί οι άνθρωποι και να έχουν δικαιώματα, όμως δεν μπορούν να έρχονται στην πατρίδα μας να κάνουν φασαρίες, να κλέβουν, να σκοτώνουν και εμείς να φοβόμαστε να βγούμε από τα σπίτια μας. Ούτε είναι ωραίο οι αστυνομικοί να τα βάζουν με τους νησιώτες. Στο τέλος θα γίνουμε εμείς πρόσφυγες στην ίδια την πατρίδα μας.

Χριστιάνα Κατσιμίχα

Πιστεύω ότι ο κάθε άνθρωπος έχει δικαιώματα στη ζωή του. Το κράτος πρέπει να μην κοιτάζει μόνο τις ανάγκες που έχουν οι πρόσφυγες, αλλά και οι Έλληνες πολίτες του. Δηλαδή να βρουν λύσεις, να δουν τι πρέπει να κάνουν για να μπουν τα πράγματα σε μία τάξη και να βρεθούν λύσεις για τους κατοίκους.

Μαριάννα Κουμελά

Καταρχήν οι τωρινοί πρόσφυγες δεν έχουν μόνο εκείνοι δικαιώματα. Και θα πω ότι οι παλιοί πρόσφυγες δεν είχαν τίποτα παραπάνω από μερικά ρούχα. Και τώρα εγώ αναρωτιέμαι είναι δυνατόν οι πρόσφυγες να έχουν κινητά, ρούχα και όταν έρχονται στα νησιά μας να συμπεριφέρονται λες και εμείς φταίμε που έχουν πόλεμο στη χώρα τους; Αυτά που έχουν κάνει όμως όλοι τα δικαιολογούν ως ξεσπάσματα ενώ ήταν εξευτελιστικό, γιατί ενώ εμείς τους δώσαμε στέγη, ζεστασιά και τροφή και ρούχα, αυτοί μας καίνε το νησί μας και δεν αποδέχονται ότι προσπαθούμε να τους κάνουμε να νιώσουν ασφάλεια. Αυτοί δεν είναι πρόσφυγες. Είναι σαν να εξυπηρετούν ξένα συμφέροντα.

Γεωργία Παϊταντζή

Η Ελλάδα και οι «άλλοι»

25 Φεβρουαρίου: Ακούμε στις ειδήσεις ότι 20 διμοιρίες ΜΑΤ επιτέθηκαν σε αθώους πολίτες διότι τους είπαν ότι στα νησιά τους δεν μπορούν να δεχτούν άλλους πρόσφυγες. Προσπαθούν να τους αναγκάσουν να χαρίσουν το νησί τους στους ξένους πρόσφυγες χωρίς να ρωτήσουν και τότε εκείνοι ως άμυνα αρχίζουν να πολεμάνε την πέντε φορές πιο δυνατή αστυνομία. Τότε σκεπτόμαστε **«γιατί να το κάνουν αυτό άνθρωποι που πέρασαν τόσα χρόνια μαθαίνοντας τι είναι το καλό και το κακό, και μετά να θεωρούν ότι εμείς φταίμε και από πάνω».**

Είναι απαράδεκτο τι κάνει η κυβέρνηση για να την αποδέχονται οι άλλες χώρες της Ευρώπης αλλά είναι χειρότερο ότι οι άλλες χώρες δεν βοηθούν την Ελλάδα να βγει από αυτή τη δύσκολη κατάσταση. Αντιθέτως διώχνουν περισσότερους ανθρώπους που θα μπορούσαν να βοηθήσουν οι ίδιοι στην μόνη χώρα που έχει ανοιχτές τις πόρτες της, ενώ εκείνοι κρατούν τις δίκες τους πόρτες κλειστές. Εγώ τους βλέπω σαν τους δήθεν φίλους που είχα στο σχολείο οι οποίοι εκμεταλλεύονται την χώρα μου λέγοντας

ότι, αν δεν βοηθήσουμε τους πρόσφυγες, δεν θα μας βοηθήσουν αυτοί και τεχνικά «δεν θα είμαστε φίλοι τους».

Εμείς πρέπει να δείξουμε ότι για να γίνει ο κόσμος στον οποίο ζούμε καλύτερος, πρέπει να μην κρυβόμαστε και να ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ όποιον έχει πρόβλημα αντί να του προκαλούμε περισσότερες δυσκολίες.

Μιχάλης Γαβαλάς

συνέχεια από σελ. 1

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ**Αισθήματα και Υποδοχή****Οι μετανάστες και ο τρόπος που τους δέχεται ο κόσμος.**

Η οικογένεια αυτή έχει περάσει πολλά. Πολέμους, βομβαρδισμούς και πείνα. Μοιάζει με τους σημερινούς πρόσφυγες. Είναι στενάχωρο να βλέπουμε την οικογένεια, η οποία έχει φύγει από την πατρίδα της χωρίς φαγητό, νερό και ζεστασιά, μες στο κρύο και να μην τους φροντίζει κανένας. Ειδικά, εάν υπάρχει ένα βρέφος ή ένα παιδί. Δεν ξέρουν τον κίνδυνο όταν έρχονται ή τι τους περιμένει εκτός της χώρας τους. Έχουν εμπόδια να περάσουν για να φτάσουν εκεί που θέλουν. Επίσης είναι φοβισμένοι και ταλαιπωρημένοι χωρίς να ξέρουν τι θα τους συμβεί στο αύριο.

Όμως σήμερα είναι κάποιοι μετανάστες που δεν σέβονται τίποτα. Πάνε κάπου για να μείνουν και όταν πάνε να τους βοηθήσουν, βρίζουν, χτυπούν ανθρώπους επειδή τους έφερε κάποιος φαί και δεν τους αρέσει. Αναρωτιέμαι πώς γίνεται κάποιοι άνθρωποι να φέρονται τόσο άσχημα και να κάνουν άσχημα πράγματα όπου πάνε. Για παράδειγμα στη Μυτιλήνη οι άνθρωποι τους φροντίζουν, τους έφερναν φαγητά και εκείνοι παραπονέθηκαν, χτύπησαν και έβρισαν και γενικώς δεν σέβονται τους ανθρώπους που τους βοήθησαν. Βέβαια δεν είναι όλοι οι μετανάστες έτσι. Υπάρχουν και καλοί.

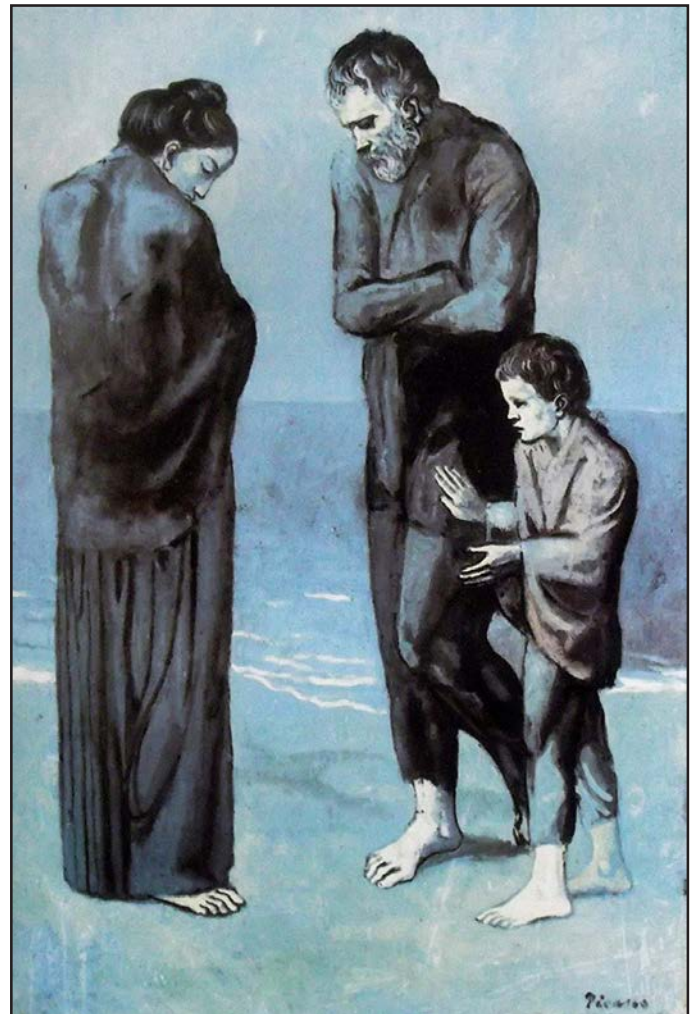
Μαρία Ταράτσα

Δυσάρεστη μέρα

Μία φορά ήταν μία αγαπημένη οικογένεια που έφυγε από την πατρίδα της εξαιτίας πολέμου και ήρθε σ' ένα νέο τόπο για να ξεφύγει από τις δυσκολίες. Στην αρχή τα πράγματα ήταν δύσκολα, γιατί δεν είχαν σπίτι, φαγητό, νερό, ανθρώπους να τους βοηθήσουν και όλα αυτά τους έκαναν να νιώσουν προβληματισμένοι και λυπημένοι. Η μητέρα και ο πατέρας κάνανε ό,τι καλύτερο μπορούσαν για να βρουν λύσεις και να μην ανησυχεί το παιδί. Το πρώτο καιρό έμεναν στην παραλία, έτρωγαν ψάρια που έπιανε ο μπαμπάς και η μαμά προσπαθούσε να είναι κοντά στο παιδί της για να νιώθει ασφαλές. Ευτυχώς μετά από λίγο καιρό εμφανίστηκαν αρκετοί κάτοικοι του τόπου που τους βοήθησαν όσο μπορούσαν. Τους έδωσαν φαί και τους βοήθησαν να φτιάξουν ένα μικρό σπίτι για να μείνουν. Με τη βοήθεια όλων των ανθρώπων και την αγάπη που τους έδειξαν σιγά-σιγά τα κατάφεραν να αντιμετωπίσουν ενωμένοι όλοι τις δυσκολίες. Μία καινούργια μέρα ξεκίνησε για αυτούς.

Αντώνης Νογκέρα

Ταξιδεύοντας με τον **Πικάσο** σε μια εξαθλιωμένη κοινωνία

Picasso, «Η Τραγωδία» (The Tragedy), 1903, λάδι σε καμβά, Εθνική Πινακοθήκη της Τέχνης, Ουάσινγκτον, ΗΠΑ

Μία καινούργια αρχή

Η οικογένεια του Πικάσο ζούσε σε μια χώρα της Ασίας. Η ζωή τους ήταν όμορφη και ήρεμη. Ο μπαμπάς δούλευε μέχρι το απόγευμα και έπειτα είχε χρόνο να παίξει με τον γιο του. Η μητέρα φρόντιζε το σπίτι και όλα κυλούσαν όμορφα.

Μια μέρα ήρθε φοβισμένος ο πατέρας λέγοντας πως η ζωή τους κινδυνεύει. Από την επόμενη ημέρα δεν έβγαιναν συχνά από το σπίτι και ο μπαμπάς δυσκολευόταν να πάει στη δουλειά του. Μια μέρα οι γονείς αποφάσισαν να φύγουν από τη χώρα για να ζήσουν με ασφάλεια. Πήραν μαζί τους ό,τι χρειαζόταν και ξεκίνησαν ένα μακρύ και δύσκολο ταξίδι. Πέρασαν αρκετές χώρες. Πείνασαν, βράχηκαν, δίψασαν, σκίστηκαν τα ρούχα και τα παπούτσια τους, αλλά είχαν πάντοτε την ελπίδα πως θα ζήσουν σε ένα καλύτερο τόπο κάνοντας μια καινούργια αρχή.

Μαθητές Β' Λυκείου

Οι δυσκολίες της μετανάστευσης

Είναι μία οικογένεια από τη Συρία που ήρθε στην Ελλάδα λόγω του πολέμου. Αναγκάστηκαν να αφήσουν την πατρίδα τους, το σπίτι τους, τη δουλειά τους και όλα τα υπάρχοντά τους. Ήρθαν με ένα φουσκωτό σκάφος γεμάτο μετανάστες, αψηφώντας τον κίνδυνο της θάλασσας, για μια καλύτερη ζωή. Ξυπόλυτοι, με σκισμένα ρούχα, χωρίς χρήματα για να πάρουν έστω ένα μπουκάλι νερό και λίγο φαγητό. Κρυώνουν, οι περισσότεροι πεινούν, δεν έχουν πού να κοιμηθούν και δεν ξέρουν να μιλήσουν στη γλώσσα μας για να συνεννοηθούν. Είναι πολύ λυπημένοι και στεναχωρημένοι που αναγκάστηκαν να φύγουν από την πατρίδα τους και να αρχίσουν τη ζωή τους ξανά από το μηδέν.

Μαθητές Β΄ Λυκείου

Μια θλιμμένη οικογένεια

Η οικογένεια αυτή προέρχεται από το Ισραήλ, όπου έχει πόλεμο και τα μέλη της οικογένειας τα βγάζουν δύσκολα πέρα. Έτσι., ταξίδεψαν σε μία χώρα με όσα χρήματα είχαν και προσέχοντας ο ένας τον άλλον και τώρα πια ζουν με ασφάλεια, σιγουριά και με όλα τα υλικά αγαθά. Κάνουν πλέον μία αξιοπρεπή ζωή.

Η περιπέτειά τους ξεκινάει όταν άρχισαν να βομβαρδίζουν τη χώρα τους με αποτέλεσμα να τους αναγκάσουν να πάρουν πολύ λίγα ρούχα μαζί τους και να μπουν σε μία βάρκα όπου θα γίνονταν πρόσφυγες. Όμως όταν φτάσουν σε άλλη χώρα δεν θα τους δεχτούν και θα περάσουν αρκετά άσχημα και θα νιώσουν θλιβερές στιγμές. Ωστόσο, μετά από ένα χρόνο επιτέλους ζουν ήρεμα εκεί που έφτασαν.

Γεωργία Παϊταντζή

«ΣΥΡΙΑ – Το ημερολόγιο ενός αποχωρισμού» απόσπασμα Στέφανου Γανωτή

Α ξημέρωτα σχεδόν βγαίνουμε από την παράγκα και προχωράμε προς την παραλία. Η παγωνιά μας Ατρυπάει τα κόκκαλα και η ομίχλη δεν μας αφήνει να δούμε μπροστά μας καθαρά. Ο κόσμος πολύς, άνδρες, γυναίκες, παιδιά, ένα πολύχρωμο ποτάμι, έτοιμο να χυθεί στη θάλασσα.

Οι φωνές αυτών που μας οδηγούν στο πλοίο... ποιο πλοίο δηλαδή;
Μια ξύλινη βάρκα φορτωμένη με ένα σωρό κόσμο...

- Άντε, γρήγορα. Μπείτε μέσα, μην αργείτε!

- Δεν χωράμε, είναι πολύ μικρό το σκάφος.

- Άντε, πέρνα μέσα! Γρήγορα! Τι ήθελες, καμιά θαλαμηγό; Ακούγεται να λέει κάποιος με τουρκική προφορά και διάφοροι άλλοι γύρω του ξεσπούν σε γέλια.

Το Καστελλόριζο είναι ένα όμορφο ελληνικό νησί... Οι άνθρωποί του, φιλόξενοι, μας αγκαλιάζουν με αγάπη, μαζεύοντάς μας μέσα απ' τα συντρίμια της βάρκας... Φυσάει. Τα ρούχα μου είναι βρεγμένα και κρυώνω πολύ. Μια ηλικιωμένη γυναίκα με πλησιάζει. Κρατάει μαζί της μια κουβέρτα, με τυλίγει και με παίρνει αγκαλιά.

- Κρυώνεις, ψυχή μου; Με ρωτάει, χαμογελώντας μου γλυκά. Πώς σε λεν, γιαβρί μ' ;

- Σουρούκ, δηλαδή Ανατολή.

Τα μάτια μου βουρκώνουν. Η καλή γιαγιά με φιλάει τρυφερά στο μάγουλο.

- Σώπα, τζιέρι μ', όλα θα πάνε καλά, μου λέει και με σφίγγει με δύναμη στην αγκαλιά της.

- Ναι, γιαγιά, όλα θα πάνε καλά, όλα...

Από τα «Ματωμένα χρώματα» της Διδώς Σωτηρίου Αναφέρεται στη Μικρασιατική Καταστροφή

«Η φωτιά απλωνόταν παντού. Ντουμάνιασε ο ουρανός. Μαύρα σύγνεφα ανηφορίζανε και μπερδεύοντανε το να με τ' άλλο. Κόσμος, εκατοντάδες χιλιάδες κόσμος, τρελός από φόβο αρχίνησε να τρέχει απ' όλα τα στενοσόκακα και τους βερχανέδες και να ξεχύνεται στην παραλία σα μαύρο ποτάμι.

- Σφαγή! Σφαγή!
- Παναγιά, βοήθα!
- Προφτάστε!
- Σώστε μας!

Η μάζα πυκνώνει, δεν ξεχωρίζεις ανθρώπους, μα ένα μαύρο ποτάμι που κουνιέται πέρα δώθε απελπισμένα, δίχως να μπορεί να σταθεί ούτε να προχωρήσει. Μπρος θάλασσα, πίσω φωτιά και σφαγή! Ένας αχός κατακυλάει από τα βάθη της πολιτείας και σπέρνει τον πανικό.

- Τούρκοι!
- Τσέτες!
- Μας σφάζουνε!
- Έλεος!

Η θάλασσα δεν είναι πια εμπόδιο. Χιλιάδες άνθρωποι πέφτουνε και πνίγονται. Τα κορμιά σκεπάζουνε τα νερά σα να ναι μώλος. Οι δρόμοι γεμίζουνε κι αδειάζουνε και ξαναγεμίζουνε. Νέοι, γέροι, γυναίκες, παιδιά ποδοπατιούνται, στριμώχνονται, λιποθυμούνε, ξεψυχούνε. Τους τρελαίνουν οι χατζάρες, οι ξιφολόγχες, οι σφαίρες των τσέτηδων!

- Βουρ κερατάλαρ! (Χτυπάτε τους τους κερατάδες!).

Το βράδι το μονοφώνι κορυφώνεται. Η σφαγή δε σταματά. Μόνο όταν τα πλοία ρίχνουνε προβολείς γίνεται μια πρόσκαιρη ησυχία. Μερικοί που καταφέρανε να φτάσουνε ζωντανοί ίσαμε τη μαούνα μας ιστορούνε το τι γίνεται όξω, στις γειτονιές. Οι τσέτες του Μπεχλιβάν και οι στρατιώτες του Νουρεντίν τρώνε ανθρωπινό κρέας. Σπάζουνε, πλιατσικολογούνε σπίτια και μαγαζιά. Όπου βρουνε ζωντανούς, τους τραβούνε όξω και τους βασανίζουνε. Σταυρώνουνε παπάδες στις εκκλησιές, ξαπλώνουνε μισοπεθαμένα κορίτσια κι αγόρια πάνω στις Αγίες Τράπεζες και τ' ατιμάζουνε.

Απ' τον Αη Κωνσταντίνο και το Ταραγάτς ίσαμε το Μπαλτσόβα το τούρκικο μαχαίρι θερίζει. Η φωτιά όλη νύχτα αποτελειώνει το χαλασμό. Γκρεμίζονται τοίχοι, θριματίζονται γυαλιά. Οι φλόγες κριτσανίζουνε μαδέρια, έπιπλα και φτούνε σιδερικά, ξεθεμελιώνουνε την πολιτεία ολόκληρη. Απλώνουνε πάνω στα έργα των ανθρώπων και τα διαλύουνε. Σπίτια, εργοστάσια, σχολειά, εκκλησιές, μουσειά, νοσοκομεία, βιβλιοθήκες, θέατρα, αμύθητοι θησαυροί, κόπτοι, δημιουργίες αιώνων, εξαφανίζονται κι αφήνου-

νε στάχτη και καπνούς.

Αχ, γκρέμισε ο κόσμος μας! Γκρέμισε η Σμύρνη μας! Γκρέμισε η ζωή μας! Η καρδιά, τρομαγμένο πουλί, δεν ξέρει που να κρυφτεί. Ο τρόμος, ένας ανελέητος καταλύτης άδραξε στα νύχια του κείνο το πλήθος και το αλάλιασε. Ο τρόμος ξεπερνάει το θάνατο. Δε φοβάσαι το θάνατο, φοβάσαι τον τρόπο. Ο τρόμος έχει τώρα το πρόσταγμα. Τσαλαπατά την ανθρωπιά. Αρχίζει από το ρούχο και φτάνει ίσαμε την καρδιά. Λέει: Γονάτισε γκιαούρη! Και γονατίζει. Ξεγυμνώνσου! Και ξεγυμνώνεται. 'νοιξε τα σκέλια σου! Και τ' ανοίγει. Χόρεψε! Και χορεύει. Φτύσε την τιμή σου και την πατρίδα σου! Και φτύνει. Απαρνήσου την πίστη σου! Και την απαρνιέται. Αχ ο τρόμος! Όποια γλώσσα κι αν μιλάς λόγια δε θα βρεις να τότε περιγράψεις.

Τι κάνουν, λοιπόν, οι προστάτες μας; Τι κάνουν οι ναύαρχοι με τα χρυσά σειρίτια, οι διπλωμάτες κ' οι πρόξενοι της Αντάντ! Στήσανε κινηματογραφικές μηχανές στα καράβια τους και τραβούσανε ταινίες τη σφαγή και τον ξολοθρεμό μας! Μέσα στα πολεμικά οι μπάντες τους παίζανε εμβατήρια και τραγούδια της χαράς, για να μη φτάνουν ίσαμε τ' αφτιά. των πληρωμάτων οι κραυγές της οδύνης και οι επικλήσεις του κόσμου. Και να ξέρει κανείς πως μια, μόνο μια κανονιά, μια διαταγή, έφτανε για να διαλύσει όλα κείνα τα μαινόμενα στίφη. Κ' η κανονιά δε ρίχτηκε κ' η εντολή δε δόθηκε!

Ο πάτερ Σέργιος ήταν από τους τελευταίους που σκαλώσανε στη μαούνα μας. Δίχως καλυμμαύχι και ράσο, θεόγυμνος με μια κουρελιασμένη ματωμένη φανέλα κ' ένα μακρύ σώβρακο, με ξέμπλεκα τα λιγοστά μαλλιά του κι ανάκατα τα γένια του, με δυο γουρλωμένα μάτια που τα καιγε πυρετός, έμοιαζε μ' άγνωστο στη φύση πλάσμα. Από τα λόγια και τα φερσίματά του καταλάβαμε πως ολόκληρη η φαμελιά του πνίγηκε καθώς πάσχιζε να σκαλώσει σ' ένα αμερικάνικο πολεμικό. Το μυαλό του γέροντα δεν άντεξε, σάλεψε! Εκειδά που καθότανε ήσυχα και καλά, αμίλητος και σοβαρός, εκειδά πηδούσε ολόρθος και χειρονομούσε και φώναζε δυνατά με στόμφο:

- Πέντε τα παιδιά μου! Κ' η γυναίκα μου έξι! Κ' η κουνιάδα μου επτά! Επτά οι αστέρες της αποκαλύψεως! Επτά διαόλοι να σας κοπανάνε στην κόλαση, δολοφόνοι! Δολοφόνοι! Δολοφόνοιιοι. »

«... τόσα φαρμάκια, τόση συφορά κι εμένα ο νους να γυρίσει θέλει πίσω στα παλιά! Να' ταν, λέει, ψέμα όλα όσα περάσαμε και να γυρίζαμε τώρα δα στη γη μας, στους μπαξέδες μας, στα δάση μας με τις καρδερίνες, τις κάργες και τα πετροκοτσύφια, στα περιβολάκια μας με τις μαντζουράνες και τις ανθισμένες κερασιές, στα πανηγύρια μας με τις όμορφες... Αντάρτη του Κιορ Μεμέτ, χαιρέτα μου τη γη όπου μας γέννησε... Ας μη μας κρατάει κάκια που την ποτίσαμε με αίμα... Ανάθεμα στους αίτιους!»

«Για τον όρο μετανάστες» Μπέρτολτ Μπρεχτ

Λαθεμένο μου φαινόταν πάντα τ' όνομα που μας δίνουν:
«Μετανάστες».

Θα πει, κείνοι που αφήσαν την πατρίδα τους. Εμείς, ωστόσο,
δε φύγαμε γιατί το θέλαμε,
λεύτερα να διαλέξουμε μιαν άλλη γη. Ούτε
και σε μιαν άλλη χώρα μπήκαμε
να μείνουμε για πάντα εκεί, αν γινόταν.

Εμείς φύγαμε στα κρυφά. Μας κυνηγήσαν, μας προγράψανε.

Κι η χώρα που μας δέχτηκε, σπίτι δε θα 'ναι, μα εξορία.

Έτσι, απομένουμε δω πέρα, ασύχαστοι, όσο μπορούμε πιο κοντά
στα σύνορα,
προσμένοντας του γυρισμού τη μέρα, караδοκώντας το παραμικρό
σημάδι αλλαγής στην άλλην όχθη, πνίγοντας μ' ερωτήσεις
κάθε νεοφερμένο, χωρίς τίποτα να ξεχνάμε, τίποτα
ν' απαρνιόμαστε,

χωρίς να συχωράμε τίποτ' απ' όσα έγιναν, τίποτα δε συχωράμε.

Α, δε μας ξεγελάει τούτη η τριγύρω σιωπή! Ακούμε ίσαμ' εδώ
τα ουρλιαχτά που αντιλαλούν απ' τα στρατόπεδά τους. Εμείς
οι ίδιοι

μοιάζουμε των εγκλημάτων τους απόηχος, που κατάφερε
τα σύνορα να δρασκελίσει. Ο καθένας μας,
περπατώντας μες στο πλήθος με παπούτσια ξεσκισμένα,
μαρτυράει την ντροπή που τη χώρα μας μολεύει.

Όμως κανένας μας
δε θα μείνει εδώ. Η τελευταία λέξη
δεν ειπώθηκε ακόμα.

«Το τραγούδι της ξενιτιάς»

Ερρίκου Θαλασσινού

Φεγγάρι μάγια μου 'κανες
και περπατώ στα ξένα.
Είναι το σπίτι ορφανό
αβάσταχτο το δειλινό
και τα βουνά κλαμένα.

Στείλε ουρανό μου ένα πουλί
να πάει στη μάνα υπομονή
Στείλε ουρανό μου ένα πουλί
ένα χελιδονάκι,
να πάει να χτίσει τη φωλιά
στου κήπου την κορομηλιά
δίπλα στο μπαλκονάκι,
στείλε ουρανό μου ένα πουλί
να πάει στη μάνα υπομονή.

Να πάει στη μάνα υπομονή
δεμένη στο μαντίλι
προικιά στην αδερφούλα μου
και στη γειτονοπούλα μου
γλυκό φιλί στα χείλη.

A1' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΚΑΡΑΒΑΣΙΛΗ ΙΣΙΔΩΡΑ, ΚΑΡΑΜΠΕΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΚΟΡΟΠΟΥΛΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ, ΜΠΟΥΡΝΙΑ ΣΟΦΙΑ, ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ ΕΙΡΗΝΗ

συνέχεια από σελ. 1

ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

Στην προσπάθειά μας να καταλάβουμε αν στα ελληνικά σχολεία οι μαθητές από άλλες χώρες έχουν αισθανθεί την ξеноφοβία, αποφασίσαμε και πήραμε συνέντευξη από μαθητές που πέρασαν αυτή την εμπειρία: Ακολουθούν οι ερωτήσεις και οι απαντήσεις τους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πού γεννήθηκες;
2. Από πού κατάγεσαι;
3. Πού πήγαίνες σχολείο;
4. Πώς ήταν η πρώτη σου μέρα στο σχολείο;
5. Όταν μάθανε ότι είσαι από άλλη χώρα, πώς αντέδρασαν;
6. Πώς αντέδρασε, όταν κατάλαβες ότι σε φοβούνταν;
7. Ποιο περιστατικό ήταν αυτό που σε πείραξε πιο πολύ;
8. Τι θα πρότεινες για να αλλάξει η άσχημη συμπεριφορά των ανθρώπων προς τα άτομα που προέρχονται από άλλη χώρα;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1η μαθήτρια Β Λυκείου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 1: Στην Ελλάδα (Πειραιά)

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 2: Από Αλβανία

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 3: ## Δημοτικό Σχολείο Πειραιά

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 4: Στην αρχή ήταν μόνη, μετά είχε κάνει κακές παρέες.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 5: Άρχισαν να την αποφεύγουν, γιατί την φοβούνταν.

2η μαθήτρια Β Λυκείου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 1: Ελλάδα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 2: Κερατσίνι

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 3: ## Δημοτικό σχολείο Κερατσινίου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 4: Στην αρχή και γενικά ήταν μόνη της, την έσπρωχναν, την χτυπούσαν, και της πετούσαν σαίτες και την κορόιδευαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 5: Όταν έμαθαν ότι ήταν Ελληνίδα, την κορόιδευαν ξανά και την έβριζαν (ειδικά ένας Τούρκος).

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 6: Γέλαγαν και την απειλούσαν.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 7: Πήγαν να την χτυπήσουν για να της πάρουν το φαγητό.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 8: Να μην φέρονται άσχημα σε παιδιά που είναι από διαφορετικές χώρες.

3η μαθήτρια Β Λυκείου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 1: Στην Ελλάδα

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 2: Κρήτη

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 3: ## Δημοτικό σχολείο Κερατσινίου

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 4: Δεν ήταν και πολύ καλά. Δεν την ήθελε κανένας, επειδή δεν μιλάγε πολύ, δεν πήγαινε καλά στα μαθήματα. Οι συμμαθητές της την θεωρούσαν φυτό, όταν ήταν έκτη Δημοτικού. Η μαθήτρια στην δευτέρα Λυκείου είχε φάει πολύ μπουλινγκ από έναν (Ρώσο). Επειδή νόμιζε πως το κορίτσι είχε κοροϊδέψει την αδερφή του. Μόνο που αυτό δεν ήταν αλήθεια, επειδή δεν τους ήξερε, ήταν εξωσχολική, βασικά η μαθήτρια στην δευτέρα Λυκείου κανέναν από τους δυο δεν ήξερε. Μέσα στην τάξη έρχεται μία κοπέλα και της λέει ότι έχεις μπλέξει πολύ άσχημα. Λέει η μαθήτρια της δευτέρας Λυκείου γιατί; Η κοπέλα της είχε πει ότι ακούστηκαν φήμες ότι κορόιδευε την Νικολέτα, επειδή ήταν από άλλη χώρα. Μόνο που η μαθήτρια της δευτέρας Λυκείου δεν την ήξερε καθόλου εκείνη την κοπέλα, αυτό το είχε μάθει ο αδερφός της Ρωσίδα. Και πήγε στο σχολείο, εκεί που πήγαινε η μαθήτρια την απείλησε ότι θα την χτυπήσει. Ενώ πήγε να την χτυπήσει ευτυχώς που τον σταμάτησαν οι δάσκαλοι. Η μαθήτρια είχε βάλει τα κλάματα, το είχε πει στην μαμά της το τι είχε συμβεί. Η μαμά της πήγε να μιλήσει με τον διευθυντή του σχολείου και είπε αυτά που έγιναν. Ο διευθυντής φώναξε την μητέρα των παιδιών, η μητέρα τους ήταν αδιάφορη και είπε στον διευθυντή ότι παιδιά είναι και δεν καταλαβαίνουν. Ο διευθυντής φώναξε τη μαμά της κοπέλας και την μητέρα των παιδιών για να το συζητήσουν κι είχε γίνει φασαρία. Ο διευθυντής πήρε τηλέφωνο την διευθύντρια του άλλου σχολείου εκεί που ήταν η Νικολέτα και ο αδελφός της. Ο διευθυντής τα είπε αυτά στην διευθύντρια του άλλου σχολείου και οι δύο πήραν αποβολή.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 5: Τα πέρασε από τα αδέρφια της Ρωσσίας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 6: Το ανέφερε στη μαμά της.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 7: Επειδή την κατηγορήσαν χωρίς λόγο.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ 8: Ότι πρέπει να σεβόμαστε τους ανθρώπους που είναι διαφορετικοί από εμάς.

Το συμπέρασμά μας :

Είναι ότι πολλοί άνθρωποι έχουν ξеноφοβία, αλλά πρέπει με κάποιο τρόπο να ξεπεράσουν τους φόβους τους. Και να μπορούν να ξεχωρίσουν ποιοι είναι οι κακοί και ποιοι οι καλοί ανεξάρτητα από το χρώμα, την θρησκεία, και την καταγωγή τους.

Κουμελά Μαριάννα

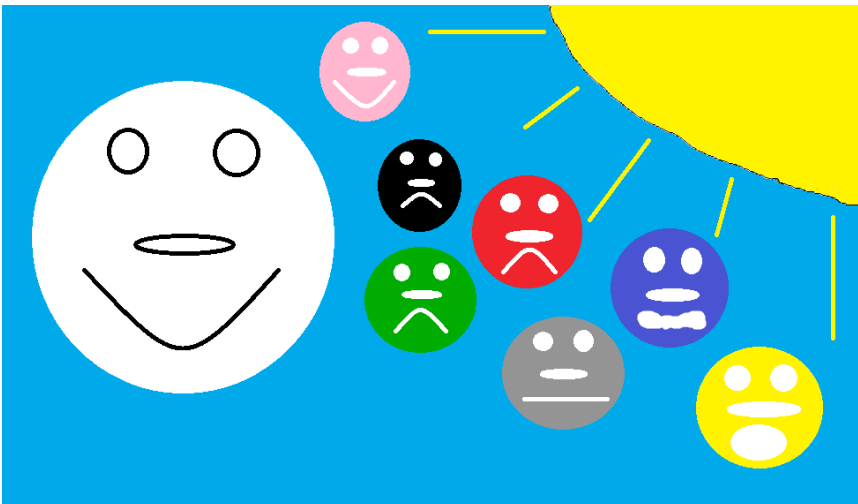
Καρβούνη Μαντώ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΙΣ ΡΙΓΕΠΥΤΖΑΜΕΣ

Είναι βιβλίο που ανήκει στο σπουδαίο συγγραφέα Τζον Μπλίν. Κυκλοφόρησε το 2006 ενώ το 2008 έγινε ταινία η οποία πήρε πάρα πολλά βραβεία.

Αυτή η ταινία είναι δραματική και κοινωνική. Μας περνάει το μήνυμα ότι πρέπει να ελπίζουμε για το καλύτερο, παρόλο που μερικές φορές τα πράγματα δεν έρχονται όπως τα θέλουμε. Επίσης, μας μεταφέρει το μήνυμα ότι δεν πρέπει να μας ενοχλεί η διαφορετικότητα, γιατί όλοι είμαστε ίσοι παρά τις διαφορετικές απόψεις για τα πράγματα. Τέλος, μας δείχνει τι πενούσαν οι άνθρωποι εκείνη την εποχή του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου ώστε να μην επαναλάβουμε τα λάθη του παρελθόντος.

Γεωργία Παϊταντζή

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ρατσισμός είναι η αντίληψη ότι οι άνθρωποι δεν είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, αλλά διαχωρίζονται σε ανώτερους και κατώτερους διακρινόμενοι είτε από το χρώμα του δέρματος, την εθνικότητα, την θρησκεία, το φύλο τους είτε από τον σεξουαλικό προσανατολισμό κλπ. Το πιο συνηθισμένο είδος ρατσισμού είναι ο φυλετικός ρατσισμός.

Ποίημα ανώνυμου παιδιού από την Αφρική (Προτάθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη ως το καλύτερο ποίημα του 2006)

Όταν γεννιέμαι είμαι μαύρος

Όταν μεγαλώσω είμαι μαύρος

Όταν κάθομαι στον ήλιο είμαι μαύρος

Όταν φοβάμαι είμαι μαύρος

Όταν αρρωσταίνω είμαι μαύρος

Και όταν πεθαίνω ακόμα είμαι μαύρος

Και εσύ λευκέ άνθρωπε

Όταν γεννιέσαι είσαι **ροζ**

Όταν μεγαλώνεις γίνεσαι λευκός

Όταν κάθεσαι στον ήλιο γίνεσαι **κόκκινος**

Όταν κρυώνεις γίνεσαι **μπλε**

Όταν φοβάσαι γίνεσαι **κίτρινος**

Όταν αρρωσταίνεις γίνεσαι **πράσινος**

Και όταν πεθαίνεις γίνεσαι γκρι

Και αποκαλείς εμένα έγχρωμο

Δημήτρης Καρόγιαννης

21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Η Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων εορτάζεται κάθε χρόνο στις 21 Μαρτίου. Αυτή τη μέρα πρέπει να ενώσουμε τις φωνές μας για τα θύματα του ρατσισμού, των φυλετικών διακρίσεων, της ξеноφοβίας και της μισαλλοδοξίας.

Σας προτείνουμε εκείνη την μέρα να δείτε μία κινούμενη ταινία "ΕΛΜΕΡ ... Ο Παρδαλός ελέφαντας" όπου μας δείχνει ότι η εξωτερική εμφάνιση δεν είναι τόσο σημαντική όσο οι προθέσεις και η προσφορά του κάθε ελέφαντα... ανθρώπου!!

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗΣ

Διαβάζοντας αυτό το ποίημα είχα στο μυαλό μου την εικόνα ενός ανθρώπου που είναι επαναστάτης, που αγωνίζεται συνεχώς για ένα καλύτερο αύριο όχι μόνο για τον ίδιο, αλλά και για τον υπόλοιπο κόσμο που υποφέρει. Έναν άνθρωπο που δεν φοβάται τίποτα μπροστά στην αδικία, ακόμα και τον εαυτό του θα θυσιάσει, αν χρειαστεί. Αυτό χρειάζεται τεράστιο θάρρος και αν τον έβλεπα από κοντά, θα τον θαύμαζα για την γενναιότητά του.

Μέσα από το ποίημα νιώθω μια ένταση που μου δίνει και εμένα κουράγιο να είμαι γενναίος και να γίνω και εγώ ένας επαναστάτης που θα αγωνίζεται για τον κόσμο, για να μην υποφέρει. Σαν τους ήρωες των βιντεοπαιχνιδιών που παίζω. Όπως στο ποίημα, έτσι και εγώ, αν αγωνίζομαι, θα καταφέρω να κάνω και άλλους ανθρώπους να αγωνιστούν και εκείνοι. Έτσι, αν γίνουμε πιο πολλοί, σίγουρα θα καταφέρουμε να αλλάξουμε έστω και λίγο αυτόν τον κόσμο προς το καλύτερο.

Μπαλτζόγλου Παναγιώτης

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ 1950

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι
για την ειρήνη και για το δίκιο.

Θα βγεις στους δρόμους, θα φωνάξεις
τα χείλη σου θα ματώσουν απ' τις φωνές
Το πρόσωπό σου θα ματώσει απ' τις σφαίρες
μα δε θα κάνεις ούτε βήμα πίσω.

Κάθε κραυγή σου θα 'ναι μια πετριά
στα τζάμια των πολεμοκάπηλων.

Κάθε χειρονομία σου θα 'ναι
για να γκρεμίζει την αδικία.

Δεν πρέπει ούτε στιγμή να υποχωρήσεις,
ούτε στιγμή να ξεχαστείς.

Είναι σκληρές οι μέρες που ζούμε.

Μια στιγμή αν ξεχαστείς,
αύριο οι άνθρωποι θα χάνονται
στη δίνη του πολέμου,
έτσι και σταματήσεις

για μια στιγμή να ονειρευτείς
εκατομμύρια ανθρώπινα όνειρα
θα γίνουν στάχτη απ' τις φωτιές.

Δεν έχεις καιρό, δεν έχεις καιρό για τον εαυτό σου
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί και να πεθάνεις
για να ζήσουν οι άλλοι.

Θα πρέπει να μπορείς να θυσιάζεσαι
ένα οποιοδήποτε πρῶνό.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
θα πρέπει να μπορείς να στέκεσαι

«Το παιδί της χαμένης ανθρωπότητας»

Του Sergio Guttilla

*Αν ήταν ο γιος σου
θα γέμιζες την θάλασσα με πλοία
από οποιαδήποτε σημαία.
Κι όλοι μαζί θα γινόσασταν γέφυρα,
ποτέ δεν θα τον αφήνατε μόνο του
θα σκιάζατε το πρόσωπό του
για να μην το κάψει ο ήλιος,
για να μην βραχεί από το αλμυρό νερό.*

*Αν ήταν ο γιος σου
θα έπεφτες στην θάλασσα
θα σκότωνες τον ψαρά που
δεν δάνειζε το σκάφος,
θα φώναζες για βοήθεια,
θα χτυπούσες τις πόρτες της κυβέρνησης
για να διεκδικήσεις τη ζωή του.*

*Αν ήταν ο γιος σου θα πενθούσες,
θα μισούσες τον κόσμο, θα
μισούσες τα λιμάνια
αυτούς που σας κρατούν μακριά .*

*Αν ήταν ο γιος σου, θα τους έλεγες
απάνθρωπους, δειλούς,
θα τους έφτυνες,
θα τους έσπαζες τα μούτρα
θα ήθελες να τους πνίξεις όλους
στην ίδια θάλασσα.*

Αλλά μην ανησυχείς...

*Δεν είναι ο γιος σου...
Μπορείς να κοιμηθείς ειρηνικά
και πάνω από όλα ασφαλής.*

*Δεν είναι ο γιος σου.
είναι απλά το παιδί της
χαμένης ανθρωπότητας
της βρόμικης ανθρωπότητας,
που δεν κάνει θόρυβο.*

*Δεν είναι ο γιος σου.
κοιμήσου ειρηνικά
δεν είναι δικός σου.
Όχι ακόμα...*

Εμπνευσμένοι από αυτό το ποίημα οι
μαθητές του Δ2 Γυμνασίου δημιούργησαν
την ενημερωτική αφίσα (διπλανή σελίδα).

ΕΛΛΗΝΑ

ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ΗΠΕΙΡΩΝ

Δ2 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ 2020

Άτομα με ιδιαίτερες ικανότητες

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες αποτελούν περίπου το 10% του συνολικού πληθυσμού. Είναι οι πολίτες με προσωρινές ή μόνιμες αναπηρίες, παραπληγικοί, τετραπληγικοί, ακρωτηριασμένοι, τυφλοί ή μερικώς βλέποντες, άτομα με νοητική υστέρηση, ψυχικά πάσχοντες, κωφοί, νεφροπαθείς, αιμορροφιλικοί, πολυμεταγγιζόμενοι, πάσχοντες από σκλήρυνση κατά πλάκας, τραυματίες με προσωρινή ανικανότητα κ.ά.

Μαζί τους δοκιμάζονται στις συνθήκες της καθημερινής ζωής οι έγκυοι, τα παιδιά, οι μητέρες με παιδικό αμαξίδιο, οι ασθενείς σε ανάρρωση, τα άτομα με ελλιπή σωματική διάπλαση, οι ηλικιωμένοι και οι υπερήλικες. Ο αριθμός των εμποδιζόμενων πολιτών, συμπεριλαμβανομένων και των Α.μ.Ε.Α., υπερβαίνει το 40% του συνολικού πληθυσμού. [!] [...] Γι' αυτούς εφαρμόζεται ήδη η εγκύκλιος του υπουργείου Εσωτερικών [...] σύμφωνα με την οποία τα ΑμεΑ εξασφαλίζουν απρόσκοπτη και ασφαλή πρόσβαση στα νέα κτίρια ή σε αυτά που ήδη υπάρχουν. Κατασκευάζονται ράμπες, τοποθετούνται ειδικοί ανελκυστήρες και εφαρμόζεται ειδική σήμανση. Επίσης εξασφαλίζονται θέσεις αποκλειστικής στάθμευσης αναπηρικών αυτοκινήτων κ.α. ενώ σημαντικός αριθμός κτιρίων που στεγάζουν υπουργεία αλλά και άλλες δημόσιες υπηρεσίες[...] έχουν γίνει προσβάσιμα [...] Οι πινακίδες με την ένδειξη για ΑμεΑ έχουν αναρτηθεί σχεδόν σε όλα τα κτίρια του δημόσιου τομέα. Το μέτρο αυτό συνοδεύεται και από την υποχρέωση

των πολιτών που αδυνατούν να γράψουν, να αναλάβουν την εσωτερική διακίνηση και διεκπεραίωση των υποθέσεων, την ταχυδρομική αποστολή βεβαιώσεων, πιστοποιητικών και άλλων εγγράφων. Στους πολίτες με αναπηρίες με νόμο [...] καθιερώθηκε η μείωση του ωραρίου εργασίας των τυφλών και των παραπληγικών, τετραπληγικών υπαλλήλων του ΟΤΑ [...] Προβλέπεται σήμανση οπτική και σε Braille για τυφλούς, χαμηλοί πάγκοι εξυπηρέτησης, κατάλληλος φωτισμός και προσαρμοσμένοι χώροι υγιεινής. Τα μέτρα αυτά παρέχουν πλήρη αυτονομία στην πρόσβαση των ΑμεΑ στα κτίρια και θα είναι υποχρεωτικής εφαρμογής στο δημόσιο τομέα. Η πιλοτική εφαρμογή τους στο κτίριο του Συνηγόρου του Πολίτη στην Αθήνα και σε άλλα κτίρια υπηρεσιών θα αναδείξει τις ενδεδειγμένες λύσεις στα τυχόν προβλήματα που θα προκύψουν κατά την εφαρμογή των οδηγιών σε νέα αλλά και σε υφιστάμενα κτίρια [...]

Γιάννης Μπόμπολας

Ας βοηθήσουμε τα άτομα με ανάγκες ...

Υπάρχουν άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν προβλήματα αναπηρίας, δεν μπορούν να περπατήσουν, είναι σε καροτσάκι, μετακινούνται με αυτό και επίσης μπορούν με το μπαστούνι μόνον να μετακινηθούν.

Επίσης μπορούμε να καταλάβουμε κάποιον ο οποίος δεν μπορεί να κουνηθεί καθόλου. Κάθετα π.χ. πάνω σε καροτσάκι και δεν μπορεί να περπατήσει.

Μπορούμε να καταλάβουμε κάποιον ο οποίος είναι τυφλός και δεν βλέπει, λόγω των γυαλιών που φοράει. Για να περπατήσουν χρησιμοποιούν τα σκυλιά γιατί τους βοηθάνε να περπατήσουν.

Κάποιος δεν μπορεί να κινηθεί, γιατί έχει σπάσει το πόδι του και έτσι χρησιμοποιεί πατερίτσες.

Ο άνθρωπος λοιπόν έχει

σπάσει το χέρι του και δεν μπορεί να το κουνήσει γ' αυτό του βάζουν γύψο.

Μπορεί οποιοσδήποτε να λιποθυμήσει. Τότε, τον βοηθάμε δηλαδή του δίνουμε τις πρώτες βοήθειες και μετά στο νοσοκομείο.

Ο άνθρωπος αυτός που δεν ακούει καλά σημαίνει ότι έχει πρόβλημα ακοής.

Όταν πονάει το κεφάλι του παίρνει φάρμακο και περνάει.

Επίσης δεν πρέπει να ξεχνάμε να βοηθάμε αυτά τα άτομα γιατί μας χρειάζονται.

Και επιπλέον μπορούμε να τους βοηθήσουμε και έτσι να νιώσουν καλύτερα.

Όταν κάποιος έχει πείνα και στέκεται κυρίως σε οποιοδήποτε πεζοδρόμιο, ζητάει βοήθεια από μας και πρέπει να του

δώσουμε λίγη τροφή ή να του δώσουμε λίγα χρήματα για να αγοράσει κάτι να φάει.

Και μπορεί κάποιο παιδί άμα δεν βλέπει να χρειαστεί γυαλιά.

Και επίσης μπορεί ένας άνθρωπος να μην περπατάει, αν έχει πρόβλημα με τα πόδια του και στην περίπτωση αυτή ίσως χρειαστεί το μπαστούνι του.

Ακόμη, μπορεί ένα παιδί, άμα είναι ανάπηρο, να χρειαστεί τη βοήθειά μας. Αν δούμε έναν οποιονδήποτε άνθρωπο που μπορεί να χρειαστεί μια βοήθεια, να του δώσουμε χρήματα για να ζήσει, αλλιώς δεν θα μπορέσει να ζήσει.

Και αν λοιπόν βοηθήσουμε, θα είναι πιο καλά ο κόσμος.

Τάκης Σαντουρτζιάν

Αντώνης Νογκέρα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ με έναν ΣΤΑΡ

Με μεγάλη μας χαρά ήρθαν στο σχολείο μας τρεις ξεχωριστοί αθλητές του Ολυμπιακού.

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2019, υποδεχθήκαμε τρεις ξεχωριστούς αθλητές του Ολυμπιακού (Συνδέσμου Φιλιάθλων Πειραιώς) για να γιορτάσουμε μαζί την ημέρα του πανελληνίου αθλητισμού. Στα πλαίσια της ημέρας δεν γίνεται μάθημα στα σχολεία, αντιθέτως γίνονται εκδηλώσεις σχετικά με τον αθλητισμό!

Οι παίκτες που μας επισκέφτηκαν και έπαιξαν μαζί μας ποδόσφαιρο ήταν:

1. Παπ Αμπού Σισέ
2. Ελ Αρμπί Χιλέλ Σουντάνι και
3. Μπομπί Αλαίν

Ο Μπομπί Αλαίν μας εξέπληξε, όταν μάθαμε ότι γνωρίζει την νοηματική γλώσσα και επικοινωνήσε με καθηγητή του Ε.Ε.Ε.ΕΚ ο οποίος είναι κωφάλαλος.

Η συντακτική ομάδα κατάφερε να πάρει συνέντευξη από έναν από τους αθλητές που μας επισκέφτηκαν.

Ελ Αρμπί Χιλέλ Σουντάνι

1) Πόσο καιρό ασχολείστε με το ποδόσφαιρο;

A: Άρχισα να ασχολούμαι με το ποδόσφαιρο από 14 χρονών.

2) Νομίζεις ότι είναι δύσκολο να είσαι ποδοσφαιριστής σήμερα;

A: Ναι, νομίζω ότι χρειάζεται πολύ σκληρή προσπάθεια.

3) Πώς νομίζεις ότι θα είναι το μέλλον σου;

A: Δεν ξέρω πώς θα είναι το μέλλον μου. Το μόνο που με νοιάζει είναι να παίζω ποδόσφαιρο και να βοηθώ την ομάδα μου.

4) Τι θα ήθελες να πεις στους νεαρούς ποδοσφαιριστές της Ελλάδας;

A: Να δουλέψετε σκληρά, να ακούτε τους προπονητές σας και κάποια μέρα μπορεί να γίνετε τόσο καλοί όσο εμείς.

Μιχάλης Γαβαλάς

Τι είναι όμως η δημοκρατία;

Πολλές φορές οι πολιτικοί αλλά και άλλα πρόσωπα, μιλάνε για έλλειψη δημοκρατίας στην Ελλάδα. Λένε ότι αυτό γίνεται επειδή υπάρχει ρατσισμός και οι πολίτες και οι αρχές δεν συμπεριφέρονται σωστά. Άλλοι πιστεύουν ότι έχουμε την καλύτερη δημοκρατία από ποτέ. Όμως αυτοί εννοούν τη δημοκρατία ως πολίτευμα και δεν δίνουν σημασία στην σχέση της με την κοινωνία και τον τρόπο συμπεριφοράς μας.

Τι είναι όμως η δημοκρατία;

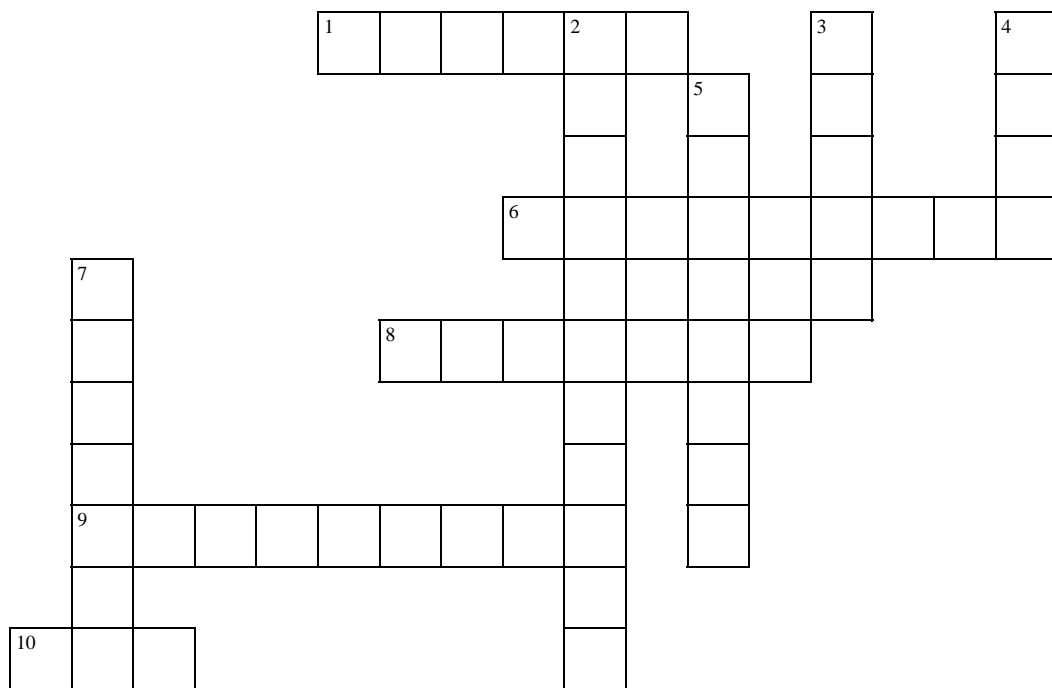
Αρχικά είναι το πιο υψηλό στάδιο του πολιτισμού, όπου οι πολίτες θα σέβονται ο ένας τον άλλον και

δεν θα τον ενοχλούν κάνοντας πράγματα που δεν του αρέσουν. Επίσης είναι ένας τρόπος συμπεριφοράς και πρακτικής που πηγάζει από τον εαυτό μας. Να κάνουμε ό,τι θέλουμε, χωρίς να περιορίζουμε την ελευθερία των άλλων. Τέλος, η δημοκρατία δεν είναι μόνο ένα πολίτευμα, αλλά έχει πολλές διαφορετικές μορφές όπως η λαϊκή, η προεδρευομένη κτλ. Κλείνοντας, δημοκρατία είναι και ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρονται οι πολίτες. Οι ίδιοι είναι που καθορίζουν τη δημοκρατία και η καθημερινότητα είναι αυτή που ορίζει και το βαθμό της δημοκρατίας σε μια κοινωνία.

Παναγιώτης Μπαλτζώγλου

Κατσίμιχα Χριστιάννα

Δημοκρατία

Οριζόντια

1. Η δημοκρατία ξεκίνησε στην ...
6. Ο ιδρυτής του Ναζισμού ήταν ...
8. Η δημοκρατία διασφαλίζει την ελεύθερη ...
9. Στην δημόσια ζωή μας είμαστε ...
10. Η πολιτική εξουσία πηγάζει από τον ...

Κάθετα

2. Τα περισσότερα κράτη του κόσμου έχουν επιλέξει το ... πολίτευμα
3. Ο πρόεδρος της δημοκρατίας εκλέγεται από την ...
4. Όλοι οι πολίτες είναι ...
5. Ο Χίτλερ ήταν ...
7. Θεμέλιος λίθος του δημοκρατικού πολιτεύματος είναι η ...

**Προσπάθησε να λύσεις αυτό το σταυρόλεξο.
Εάν τα καταφέρεις, σίγουρα είσαι καλός γνώστης της έννοιας
Δημοκρατία.**

Τα παιδιά συζητάνε για τα ανθρώπινα δικαιώματα

από τους Τάκη Σαντουρτζιάν, Αντώνη Νογκέρα
 Ο σύνδεσμος για να δείτε αυτό το κόμικ στο διαδίκτυο:
<https://Pixton.com/gr/bnml4mz7>

Panel 1 (Top Left): A man in a hat asks, "Γεια παιδιά. Ξέρετε για τα ανθρωπινά δικαιώματα;" (Hello kids. Do you know about human rights?). A man in a suit replies, "Έχω το δικαίωμα να είμαι ανεξάρτητος." (I have the right to be independent). A woman sitting on a bench replies, "Ναι. Ελευθερία κίνησης." (Yes. Freedom of movement).

Panel 2 (Top Middle): A man in a hat says, "Νίκο, έχω το δικαίωμα να σκέφτομαι ελεύθερα." (Niko, I have the right to think freely). A man in a suit replies, "Βαγγέλη και εγώ έχω το δικαίωμα να ζω ελεύθερος." (Vangelis and I have the right to live freely).

Panel 3 (Top Right): A man in a suit asks, "Κώστα να σε ρωτήσω; Ξέρεις κάποιο δικαίωμα;" (Kostas, may I ask you; Do you know any rights?). A man in a blue shirt replies, "Ναι ξέρω, να σου πω. Έχω το δικαίωμα στον αθλητισμό και στην εκπαίδευση." (Yes, I know, let me tell you. I have the right to sports and education).

Panel 4 (Second Row Left): A man in a green shirt asks, "Μιχάλη, τι κάνεις; Ξέρεις κανένα ανθρωπινό δικαίωμα;" (Michalis, what are you doing; Do you know any human rights?). A man in a green shirt replies, "Έχω το δικαίωμα να πιστεύω σε οποιόν θεό θέλω." (I have the right to believe in whichever god I want).

Panel 5 (Second Row Middle): A man in a green shirt says, "Επίσης να είμαι ανεξάρτητος." (Also, to be independent). A man in a green shirt replies, "Και να ζούμε σε έναν δίκαιο και ελεύθερο κόσμο με υπευθυνότητα." (And to live in a just and free world with responsibility).

Panel 6 (Second Row Right): A man in a blue shirt says, "Πρέπει να είμαστε όλοι ίσοι με όλους." (We must all be equal to everyone).

Panel 7 (Third Row Left): A man in a white shirt says, "Μπαμπά, πρέπει να μην υπάρχει bullying στο σχολείο." (Dad, there must be no bullying in school). A man in a white shirt replies, "Ναι, πρέπει να σεβόμαστε την διαφορετικότητα και να μην γίνονται διακρίσεις." (Yes, we must respect diversity and no discrimination should be made).

Panel 8 (Third Row Middle): A man in a white shirt asks, "Γεια Μαϊκ. Τι κάνεις; Το ξέρεις ότι τα δικαιώματα προστατεύονται από τον νόμο;" (Hi Mike. What are you doing; Do you know that rights are protected by law?). A man in a white shirt replies, "Καλά είμαι. Επίσης είμαστε όλοι ίσοι ενώπιον του νόμου." (I'm good. We are all equal before the law).

Panel 9 (Third Row Right): A man in a white shirt asks, "Βαγγέλη, τα ανθρωπινά δικαιώματα είναι 30;" (Vangelis, are human rights 30?). A man in a white shirt replies, "Ναι, αλλά ο κόσμος γνωρίζει ελάχιστα από αυτά." (Yes, but the world knows very little about them).

Panel 10 (Bottom Row Left): A man in a white shirt asks, "Γεια σου μπαμπάκα. Έχω το δικαίωμα στη δράση και στο παιχνίδι και στην εκπαίδευση." (Hi dad. I have the right to action and play and education). A man in a white shirt replies, "Μπράβο γιε μου, καλά τα λες. Γι' αυτό πρέπει να υπάρχει φαγητό, στέγη και εργασία για όλους." (Well done son, you're right. That's why there must be food, shelter and work for everyone).

Panel 11 (Bottom Row Middle): A man in a white shirt asks, "Θείε μου, να σου πω ένα δικαίωμά μου. Έχω το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση." (Uncle, let me tell you a right of mine. I have the right to social security). A man in a white shirt replies, "Ωραία, Τάκη, και φυσικά όλοι οι εργαζόμενοι έχουν δικαιώματα." (Nice, Takis, and of course all workers have rights).

Panel 12 (Bottom Row Right): A man in a white shirt asks, "Αδερφούλα, έμαθες στο σχολείο για τα ανθρωπινά δικαιώματα;" (Brother, did you learn about human rights in school?). A man in a white shirt replies, "Ναι, αδερφέ, και κανείς δεν μπορεί να σου αφαιρέσει τα ατομικά σου δικαιώματα." (Yes, brother, and no one can take away your individual rights).

BULLING

1.

Είμαι συνέχεια κομμάτια από την δουλειά...και τώρα ακούω να μιλάνε για μένα;

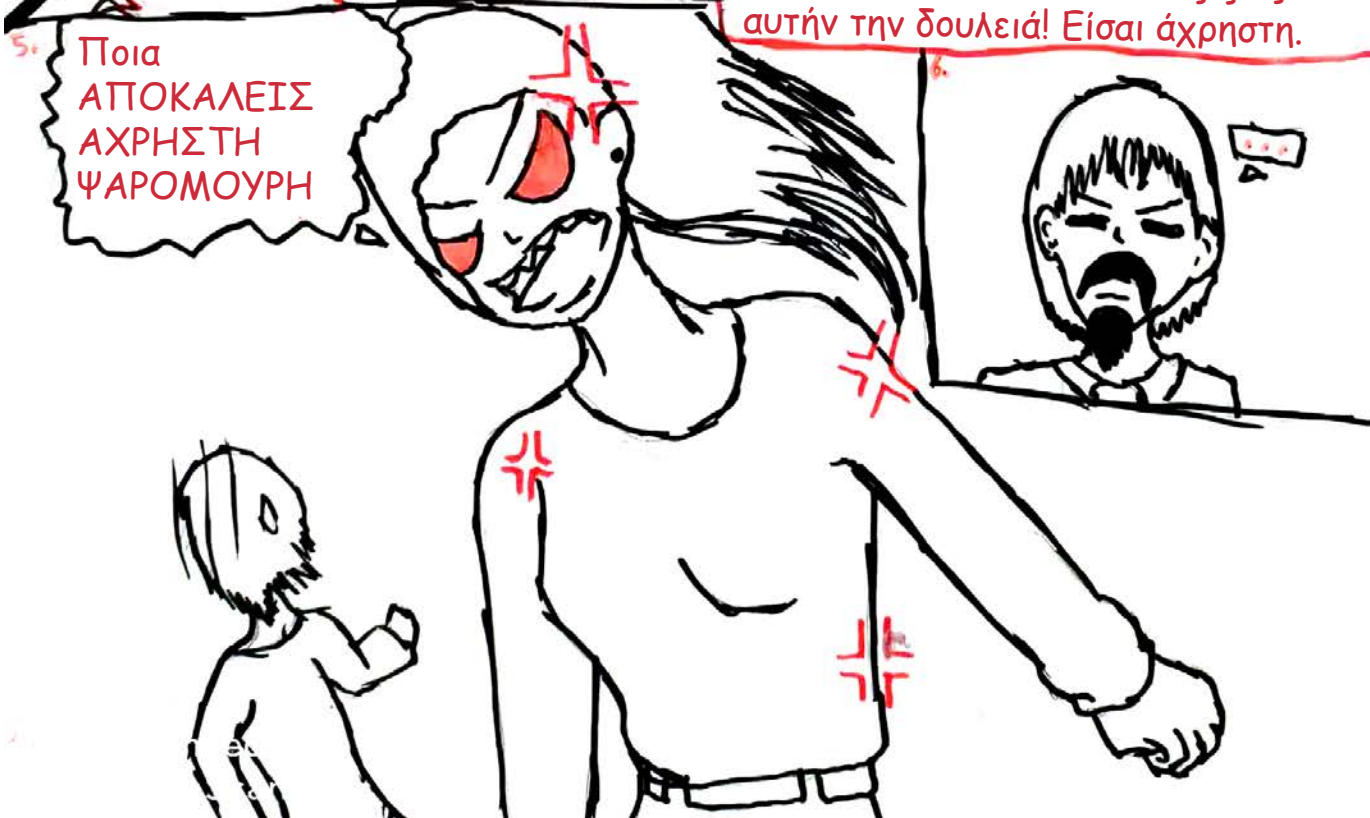
Κύριε, αυτή η καινούρια δεν αξίζει την δουλειά, όλο λάθη κάνει.

3. Οοκ αυτό ήταν! Τι είπατε για μένα κύριε, για ξαναπέστε το.

4. Κουφή είσαι, είπα ότι δεν αξίζεις αυτήν την δουλειά! Είσαι άχρηστη.

5. Ποια ΑΠΟΚΑΛΕΙΣ ΑΧΡΗΣΤΗ ΨΑΡΟΜΟΥΡΗ

Μαρία Ταράτσα

QUIZ - Ανθρώπινα Δικαιώματα

- Ο όρος ανθρώπινα δικαιώματα σημαίνει:

 - A Ελευθερίες που σου δίνονται αφοτό υπηρετήσεις για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα στον στρατό
 - B Ειδικά προνόμια που δίνονται στις μειονότητες
 - C Οι επίσημες τελευταίες επιθυμίες πριν ένα άτομο πεθάνει
 - D Τα δικαιώματα που έχεις απλώς επειδή είσαι άνθρωπος
- Ποια παγκόσμια κατάσταση προηγήθηκε και οδήγησε στη δημιουργία και στην εδραίωση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών:

 - A Χτίστηκε το Τείχος του Βερολίνου
 - B Ο Πόλεμος του Βιετνάμ
 - C Β Παγκόσμιος Πόλεμος
 - D Α Παγκόσμιος Πόλεμος
- Πώς αποκαλείται το έγγραφο στο οποίο είναι καταγραμμένα τα 30 ανθρώπινα δικαιώματα;

 - A Η Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
 - B Η Διακήρυξη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την Ανθρωπότητα
 - C Η Οικουμενική Αναγνώριση των Δικαιωμάτων για Όλους
 - D Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Η λέξη διακρίσεις σημαίνει:

συνέχεια σελ. 18

 - A Η διαδικασία με την οποία ένας εγκληματίας γίνεται έντιμος και παραγωγικός
 - B Η αφαίρεση των σκληρών σπόρων από ορισμένα φρούτα
 - C Η διάδοση ψευδών πληροφοριών σχετικά με ένα άλλο άτομο
 - D Μια άδικη διαφορετική μεταχείριση. Η άρνηση ίσων δικαιωμάτων σε κάποιες ομάδες ανθρώπων

Η συντακτική ομάδα

Βρες τις παρακάτω λέξεις που είναι κρυμμένες μέσα στο κρυπτόλεξο.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

ΑΝΑΠΗΡΙΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

ΜΠΟΥΛΙΝΓΚ

ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ

ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ

ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΚΟΡΟΪΔΙΑ

ΦΤΩΧΕΙΑ

ΑΠΕΛΠΙΣΙΑ

ΔΥΣΤΥΧΙΑ

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

συνέχεια από σελ. 17

QUIZ - Ανθρώπινα Δικαιώματα

5. Η λέξη ίσος σημαίνει:

- A Το να έχεις την ίδια γνώμη με κάποιον άλλο
- B Το να έχεις μια βίζα που είναι έγκυρη σε δύο διαφορετικές χώρες
- C Ένα άτομο που γεννήθηκε από γονείς από δύο διαφορετικά υπόβαθρα εθνικότητας
- D Το να έχεις την ίδια υπόσταση, τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες ευκαιρίες όπως κάποιος άλλος ή άλλοι

6. Η λέξη βασανιστήρια σημαίνει:

- A Να πέσεις κατά λάθος από τις σκάλες ενός ορόφου
- B Μια γαλλική λέξη που σημαίνει να ενεργείς σκοπίμως πιο θλιμμένος ή αναστατωμένος από ό,τι είσαι στην πραγματικότητα
- C Το να προκαλείς επίτηδες σε κάποιον μεγάλο πόνο, συνήθως για τιμωρία, για να τον πείσεις για κάτι ή εξαιτίας διακρίσεων
- D Κανένα από τα παραπάνω

ΑΛΑΖΩΝΕΙ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

**Θωρακίστε
τα σύνορα
από αυτούς
που θέλουν
πόλεμο**

λόγω των μέτρων δεν ολοκληρώθηκε

42 ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ 2020